

Siemanko! Swój dzień macie Wy, swój dzień mają Mamy, swój dzień mają koty i psy i wiele innych ludzi i zwierząt oraz rzeczy. Ale, czy wiecie, że dzisiaj swój światowy dzień ma ŻÓŁW?!

Zagadko-dowcip o żółwiach

*Idą trzy żółwie po pustyni. Idą gęsiego
— jeden za drugim.*

*Pierwszy żółw spogląda przed siebie i mówi:
— Widzę pustynię.*

*Następnie spogląda za siebie i mówi:
— Widzę żółwia.*

*Drugi żółw spogląda przed siebie i mówi:
— Widzę żółwia.*

*Następnie spogląda za siebie i mówi:
— Widzę żółwia.*

*Trzeci żółw spogląda przed siebie i mówi:
— Widzę żółwia.*

*Następnie spogląda za siebie i mówi:
— Widzę żółwia.*

Jak to możliwe?

Przypominam, że nie szły w kółko, lecz po linii prostej.
Odpowiedzi szukajcie na następnej stronie.

Żółwie — życiowi maratończycy

Średni czas życia żółwia to około 100 lat! W historii są opisane przypadki, gdy żółwie żyły ponad 250 lat, np. żółw należący do generała Roberta Clivea z Angielskiej Kompanii Wschodnioindyjskiej. Po jego śmierci żółw trafił do zoo, gdzie również przebywał rekordowo długo. Niepokonane w długości życia pozostają znane każdemu ogromne żółwie z wysp Galapagos – osiągają one wiek nawet 300 lat!

Nadchodzi Światowy Dzień Żółwia

Światowy Dzień Żółwia – święto obchodzone na świecie corocznie 23 maja, mające na celu uświadomienie społeczeństwu konieczności ochrony wszystkich gatunków żółwi. Światowy Dzień Żółwia został zainicjowany w 2000 roku przez American Tortoise Rescue. Organizacja ta została założona w 1990 roku przez małżeństwo Susan Tellem i Marshalla Thompsona.

Żółwie to zwierzęta niezwykle ciekawe. Ludzkość interesowała się od starożytności, przypisywano im nadzwyczajną moc. W In-

diach wyobrażano sobie ziemię jako tarczę pod podporą słoń stojących na pancerzu żółwia, które wolno się obracały, tworząc dzień i noc.

Indianie z kolei wierzyli, że dawniej zwierzęta mieszkaly na pancerzu żółwia, jednak pojawił się krab, który naniósł tyle piasku, że cały pancerz zasypał. Żółw Ao w Chinach był podporą świata.

Dla Azteków żółw stał się symbolem tchórzostwa i zdrady.

Chrześcijanie, zanim uznali go za symbol skromności małżeńskiej, początkowo twierdzili, że jest początkiem zła. Żółw to także popularny bohater dziecięcych bajek. Jest powolny, ociężały, jednak uparcie dąży do celu i zwycięża.

Kilka faktów, które warto wiedzieć

- Żółwie są jajorodne.
- Są jedynymi kręgowcami na świecie, które zostały wyposażone w ze-

wewnętrzny szkielet, którego zewnętrzna część powstała z żeber i ościstych wyrostków kręgowców w kostne płyty.

- Zwierzęta te mają rogowy dziób, w którym zamiast zębów (z wyjątkiem kilku wygasłych form) są ostre rogowe listwy na krawędziach szczęki i żuchwy.
- Niektóre żółwie są mięsożerne, a inne roślinożerne. Wyróżniamy gatunki wodne i lądowe oraz wodno-lądowe.
- Żółwie są wszędobylskie. Zamieszkują wszystkie kontynenty z wyjątkiem Antarktydy. Nawet my mamy „swojego” żółwia nazywanego błotnym.

Cowabunga! Któż ich jeszcze nie poznał?!!!

Autorami postaci są Kevin Eastman i Peter Laird. Wojownicze Żółwie Ninja powstały w listopadzie 1983 roku, kiedy to Eastman dla żartu narysował obrazek z dopiskiem Ninja Turtle, przedstawiający stojącego na kończynach tylnych żółwia, który nosił maskę i dzierżył nunczako. Później Eastman rozwinął ten pomysł, rysując trzy kolejne żółwie, które wyposażone były w różnego rodzaju broń białą, jaką posługiwali się ninja. Twórcy z początku chcieli, by postacie nosiły imiona japońskie, jednak szybko zarzucili ten pomysł i każdemu z bohaterów nadali imiona włoskich malarzy renesansu: Leonardo (Leonardo da Vinci), Michael Angelo (Michał Anioł), Donatello oraz Raphael (Rafael Santi).

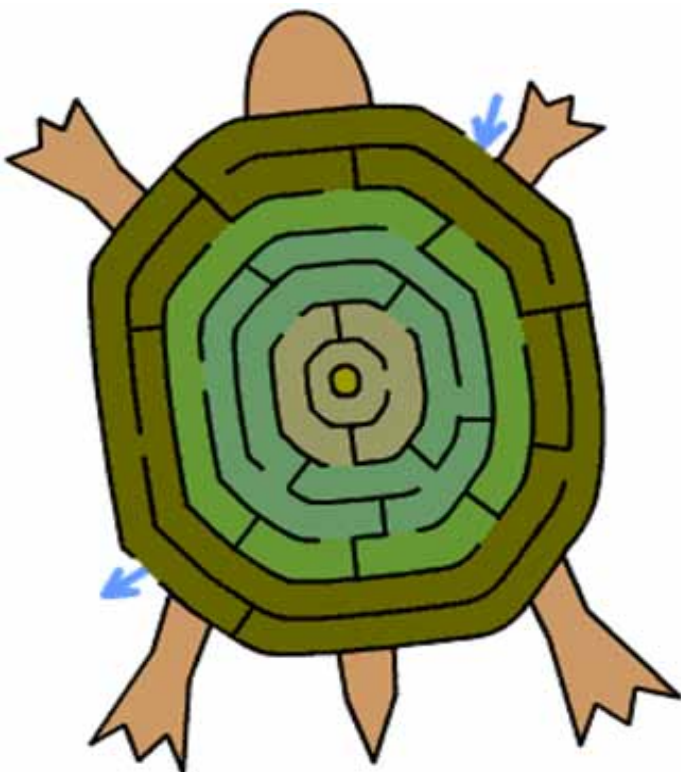
Wojownicze Żółwie Ninja to drużyna czterech

żółwi, które w wyniku działania mutagenu przeobraziły się w antropomorficzne istoty o dużej inteligencji. Pod okiem ich sensei – antropomorficznego szczura o imieniu Splinter, zostali wyszkoleni w sztuce ninjutsu.

Zamieszkując w odosobnieniu kanalizację burzową w Nowym Jorku, cztery żółwie stały się obrońcami miasta, toczącymi bój z pospolitymi przestępcami, mistrzami zbrodni, innymi mutantami lub najeźdźcami z kosmosu. Ich zawołaniem bojowym jest „Cowabunga!”. Ulubionym daniem żółwi jest pizza.

Szczyt popularności postaci przypadał na przełom lat 80. i 90. XX wieku. Na postawie komiksów powstał szereg różnych adaptacji telewizyjnych oraz kinowych, jak również gier komputerowych i całej gamy innych towarów.

Labirynt z żółwiem

Uf jak gorąco!

Jak to się dzieje, że potrafimy odróżnić, co jest ciepłe, a co zimne? Dlaczego czujemy ból, gdy się zranimy?

Co to jest zmysł?

Za pomocą zmysłów dokładnie poznajemy świat. Nasze zmysły odbierają różne bodźce z zewnątrz, np. wyczuwamy zapach, słyszymy dźwięk, czujemy zimno, widzimy przeszkodę. Uważa się, że człowiek ma 5 zmysłów: dotyk, wzrok, słuch, węch i smak, ale jest też zmysł równowagi, dzięki któremu wiemy, w jakiej jesteśmy pozycji i potrafimy stać prosto.

Co to jest dotyk?

To wrażenia, jakie odczuwamy, takie jak ciepło, zimno, nacisk i ból. Zmysł dotyku nie tylko ostrzega nas o niebezpieczeństwie, ale jest też źródłem wielu miłych chwil. Przytulenie czy pogłaskanie jest bardzo ważne w życiu i dzięki nim lepiej się czujemy.

Jakie są narządy czucia?

Czujemy coś dzięki narządom czucia. Dzielimy je na dwie grupy. Narządy czucia powierzchniowego mieszczą się w skórze i odbierają wrażenia ciepła, zimna, nacisku, pieczenia czy swędzenia. Najwięcej jest ich na wargach, opuszkach palców i podszewkach stóp, a najmniej na skórze grzbietu i łokci. Narządy czucia głębokiego są położone głęboko pod skórą. One dają nam znać, że mamy np. stan zapalny – wtedy czujemy ból. Dzięki nim potrafimy też określić kształt różnych rzeczy czy ich ciężar albo np. stwierdzić, czy przedmiot, który trzymamy, jest twardy czy miękki.

Przed czym chroni nas dotyk?

Zmysł dotyku to nasza tarcza ochronna przed zrobieniem sobie krzywdy. W momencie, gdy pojawi się czynnik szkodliwy – np. coś bardzo gorącego, automatycznie nasze ciało się cofa i unika kontaktu z przyczyną bólu. Jest to ruch automatyczny, dzięki czemu tak szybko reagujemy.

Ciepłe czy zimne?

Dlaczego, kiedy lejemy wodę o tej samej temperaturze na rękę, jest ciepła, a kiedy na nogi – jest zimna? W naszej skórze są receptory, czyli czujniki bólu, dotyku i temperatury. Receptory odpowiedzialne za wyczuwanie temperatury dzielą się na te, które reagują na ciepło, i te, które czują zimno. Normalnie sobie odpoczywają, ale budzą się, gdy temperatura naszej skóry zacznie rosnać lub mocno spadać. Receptorów zimna jest około 4 razy więcej niż receptorów ciepła. Są one rozłożone na naszej skórze nierówno. Na dłoń, które zazwyczaj nosimy odkryte, są przyzwyczajone do niższych temperatur niż stopy. A receptory przyzwyczajone do niższej temperatury słabiej reagują. To sprawia, że woda o tej samej temperaturze dla dłoni jest ciepła, a dla stóp – zimna.

Rozwiązanie zagadki:
trzeci żółwik był kłamczuszką

SPAUDOS,
RADIO IR
TELEWIZJOS
RÉMIMO
FONDAS

